

[Ellemann-Jensen]

dette kun skal dreje sig om 60.000 mennesker, og at det skal være folk i den høje ende af indkomstkalaen. Det stemmer ikke rigtig overens med virkeligheden. Men lad det være, det kan vi kigge på i udvalget.

Det, der kalder mig op, det er ministerens fortsatte forsøg på at dække sig selv og dette lovforslag ind under det arbejde, som den tidligere skatteminister, hr. Anders Andersen, loyalt udførte for at leve op til Marienborgaftalens ord om, at man skulle undersøge mulighederne for at begrænse den ubegrænsede ret til rentefradrag.

Jeg finder ikke, at det er særlig rimeligt af ministeren at dække sig ind under dette på en sådan måde, at der fremtræder det indtryk, at den tidligere minister ville have fremsat et lignende forslag. Jeg skal gentage, at det aldrig var sket under SV-regeringen, at et sådant forslag var blevet lagt frem, for de sonderinger og undersøgelser, den tidligere minister foretog, viste netop, at nogle af de problemer, man har indbygget i dette forslag, kunne skattesystemet ikke leve med.

Og så nytter det ikke, at ministeren igen kommer her og siger, at vi må hente erfaringer i udlandet, for dér kan man jo klare det, når alle de undersøgelser, der hidtil har været foretaget af, hvordan man rent faktisk har indrettet sig i de lande, der påstår, at de har gennemført denne sondring mellem erhvervs-gæld og privat gæld, viser, at man altså ikke har løst problemerne. Jeg skal i den forbindelse endnu en gang beklage, at ministeren ikke var mere opmærksom under studierejseren til Finland, hvor man jo netop, viste det sig, ikke har fået løst dette problem.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er i anledning af hr. Arne Bjerregaards evige kredsen omkring splittingsystemet og ministerens ord om splittingsystemet.

Jeg vil gerne understrege, at hvis ministeren agter at indføre et splittingsprincip for indkomsterne, når det gælder beskatning, så vil det spare megen tid, for så behøver vi ikke at deltage i udvalgsarbejdet. Det vil jeg gerne understrege ved at tage et eksempel. Et ægtepar med én indkomst på 300.000 kr. vil få en skattelettelse, hvis man indfører splittingsystemet, på ca. 50.000 kr.

Derfor er vi decideret imod det. Det kan ikke være meningen, at man, jeg havde nær sagt skal fortsætte den skattepolitik, som venstre og socialdemokratiet indledte, hvor man lagde skatte trykket nedad og lettede opad. Det vil vi ikke være med til. Vi er derimod tilhængere af, at dette, om folk gifter sig eller opløser et ægteskab, bør gøres uafhængigt af skattebetaling. Det gør man med det nuværende system ikke. Men lad os arbejde på at få en fornuftig uafhængighed på det område.

Og så agter jeg ikke at deltage mere i debatten på grund af hr. Arne Bjerregaards for mig komplet uforståelige grund til at indblende splitting i denne diskussion, der drejer sig om omlægning af rentefradrag.

Formanden:

Selv om der ikke er nogen, der bryder sig om det, skal forretningsordenen altså overholdes, og det er vitterlig ikke splittingsystemet, der er til forhandling i dag – det er ikke sagt specielt til hr. Bernhard Baunsgaard, det er jo ikke ham, der har rejst det.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Der er to ting i ministerens svar nu, der får mig til at gøre en bemærkning.

Den ene er, at ministeren har den opfattelse, at der sådan set er tid nok til, at man kan nå at lave alle reglerne, således at borgerne pr. 1. januar 1980 kan have alt nødvendigt materiale fremme, loven, som den er ført igennem – om den skulle blive det – og de vejledninger og cirkulærer, der knytter sig dertil.

Jeg er ganske klar over, at det er en sædvanlig fremgangsmåde, at cirkulærer og vejledninger kommer efter, at en lov er vedtaget, men der er bare ikke tid til at gøre dette, navnlig når ministeren her har tilkendegivet, at han i og for sig ikke ved, hvordan det skal udformes, men skal til at spørge rundt omkring først. Det er der fra den 7. december og til den 31. i denne måned at tage stilling til. – Jo, hr. minister, for borgerne skal fra den 1. januar have indrettet sig på et nyt system, og de skal være klar til med den bevisbyrde, man agter at vælte over på dem, fra den 1. januar i år at kunne gøre rede for enhver ting, om et lån er stiftet på den ene eller